

- THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA. Berkeley & Los Angeles, CA: The University of California Press, 106–121.
- Kline, A. David (1993): BERKELEY'S DIVINE LANGUAGE ARGUMENT. In: Berman, David (ed.): i. m. 185–199. (A tanulmány első megjelenése: 1987.)
- Lessing, Gotthold Ephraim, 1766 (1982): LAOKOÓN VAGY A FESTÉSZET ÉS A KÖLTÉSZET HATÁRAIRÓL. Ford. Vajda György Mihály. In: Balázs István (vál.): VÁLOGATOTT ESZTÉTIKAI ÍRÁSAL. Gondolat, 193–319.
- Ludassy Mária (2002): MAGÁNHANGZÓK ÉS MATEMATIKA: ROUSSEAU ÉS CONDORCET TÖRTÉNELEMFILOZÓFIÁJA NYELVELMÉLETÜK TÜKRÉBEN. *Holmi*, XIV (1): 58–72.
- Marin, Louis (1999): SUBLIME POUSSIN. Translated by Catherine Porter. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Mitchell, W. J. Thomas (1986): ICONOLOGY. IMAGE, TEXT, IDEOLOGY. Chicago, IL, London: The University of Chicago Press.
- Nerlich, Brigitte, Clarke, David D. (1996): LANGUAGE, ACTION AND CONTEXT. Philadelphia, PA: John Benjamins Publishing Company.
- Plótinosz (1986): AZ EGYRŐL, A SZELEMRŐL ÉS A LÉLEKRŐL. VÁLOGATOTT ÍRÁSOK. Ford. Horváth Judit és Perczel István. Európa.
- Rivers, Isabel (2000): REASON, GRACE & SENTIMENT. A STUDY OF THE LANGUAGE OF RELIGION & ETHICS IN ENGLAND. 1660–1780. Volume II: SHAFTESBURY TO HUME. Cambridge: Cambridge University Press.
- Shaftesbury, Lord, 1699 (1994): ÉRTEKEZÉS AZ ERÉNYRŐL ÉS AZ ÉRDEMRŐL. Ford. Aniot Judit. Kosuth.
- Struever, Nancy S. (1985): THE CONVERSABLE WORLD: EIGHTEENTH-CENTURY TRANSFORMATIONS OF THE RELATION OF RHETORIC AND TRUTH. In: Vickers, Brian and Nancy S. Struever: RHETORIC AND THE PURSUIT OF TRUTH: LANGUAGE CHANGE IN THE SEVENTEENTH AND EIGHTEENTH CENTURIES. Los Angeles, CA: William Andrews Clark Memorial Library, The University of California, 79–119.
- Townsend, Dabney (2000): HUME'S AESTHETIC THEORY: TASTE AND SENTIMENT. New York, NY, etc.: Routledge.
- Urmson, James Opie (1982): BERKELEY. Oxford, Toronto, Melbourne: Oxford University Press.
- (1993): BERKELEY ON BEAUTY. In: Berman, David (ed.): i. m. 179–184. (A tanulmány első megjelenése: 1985.)
- Warnock, Geoffrey J. (1982): BERKELEY. Oxford: Blackwell.

Kovács András Ferenc

ADY SZELLEME SZÓLNA

Hát ahogy csúfabb csodák jönnek,
Úgy írtam újra hitvány könyvet.

Ezt sem magamnak, s mégse másnak:
Csodátlan, szép önáltatásnak.

Nem harcnak, sem zsarolt békének:
Énekeim halott énjének.

Hadd tudja, lássa, vélje, higgye:
Tört sorsa sorsok legszebbikje.

S ez a világ végső okosság,
Ha poéták még fölfokozzák.

Talán másnak s fonák maguknak:
Új kort csak agg csodák hazudnak.

Jönnek trendjei micsodáknak,
S kicsodák, kiket bizton látnak.

Mindszentek jönnek, törnek, jönnek,
De hitek s könyvek elköszönnek.

ÜBERALLESBADENI NYELVTANÁSZOK

Ad nótám: „Még éneklünk, Cezarománia!”

*Egy igaz nagyváradinak,
s tán valódibb vásárhelyinek:
Gáspárik Attila színész úrnak
küldöm elszántan, kész kabaréként!*

A nyelv az Antikrisztusé:
Kinyilatkoztat, karba zeng!
S benyal megannyi friss Fouché:
A szó korrekt, a kor passzent,
A korpa szent.

Disznók elé a drága nyelv
Szétszóratik, mint pörge gyöngy!
A textus újra rágva nyelt:
Kitart a szó, a több pörönty,
A hős göröngy.

Közszájon forg a nyelvi gép:
Leszófajozgat, csak privát...
Strapál életre kelt ígét:
Kvád vadrigót, gót kvadrigát!
Nincs elvi gát.

Szólít a szomjú borjuszáj:
Fenét lehel, s nem énekel.
Muszájtalan forr kormuszáj:
Mené, tekel, mené, tekel...
Mennétek el.

Aszály a száj, habog-hebeg,
De nyelvbe búnt csak ő marat!
Ha szól papod, csapod csepeg:
A víz szakad, s a cső marad.
A cső marad.

A szó kiszáll, mint zebrapinty:
Nem töpreng, nem henyél, hanem
Nyelvével bármit megtapinty,
Hiszen nyelvében él a nem...
Ha kell, ha nem.

Varró Dániel

BOLDOGSÁG

A tévéhez leültünk
megnézni azt a filmet,
miről a műsorújság
megírta, hogy nagyon sok
vér fog majd folyni benne,
és ennek mind a ketten
örültünk, mert szeretjük
a filmeket, amikben
nagyon sok vér folyik. Te
két fázós lábad akkor
pólóm alá bedugtad,
kis talpad ráhelyezted
kövér, meleg hasamra,
úgy néztük ezt a filmet,
pisztáciát is ettünk.
De gyorsan elfogyott, és
félóra múlva kábé
szép, szőkített fejecskéd
a mellkasomra tetted,
én kissé hátradőltem,
a vállad átkaroltam,
és elnyomott az álom.

Most arra ébredek fel,
 hogy vége már a filmnek,
 a farpofák sajognak,
 jól elzsibbadt a lábam,
 és el van gémberedve
 a vállam is rohadtul,
 fejem nem dönthetem meg,
 nincsen mögötte támasz,
 valami ócska pornót
 sugároz a csatorna,
 éjfél is régen elmúlt.
 A távirányítóért
 nyúlnék, de el nem érem,
 van egy pohárnyi kólám,
 miből kiment a szénsav,
 de azt sem érem el, mert
 te rajtam fekszel éppen,
 szemed becsukva tartod,
 a szád kinyitva félig,
 meleg fuvallatocskák
 szállnak nyakamra onnét.

Kívánhatnék-e többet?

ÁTOK

Fogad, miből hiányzik egy darab,
 romoljon, vászon el, ha mást harap.

A percben, ahogy másra néz nevetve,
 hályog boruljon mind a két szemedre.

Ha másnak domborul ki zsenge halma,
 fonnyadjon el a melled, mint az alma.

Nyálad, ha szádra másik száj tapad,
 apadjon el, mint eltévedt patak.

Nyíló öled, ha mást szorítsz karodba,
 korhadjon el, mint férges fának odva.

A szíved, mint a megszáradt pereg,
 törjön ketté, ha véle mást szeretsz.